

Præstens side

En ny begyndelse.

I skrivende stund er et nyt år lige begyndt, og vintermørket ligger stadig tæt omkring os. Når bladet her udkommer, har foråret fat, og kirken i Tolne-Mosbjerg har vokset sig noget større. Ikke at vores to kirker har fået bygget til, men vi har indgået et samarbejde med vores gode naboer mod syd og vest. Pr. 1. marts hedder vores nye arbejdsplads officielt **Lendum-Hørmested-Tolne-Mosbjerg-Ugilt pastorat**. Det er et temmelig langt og kedeligt navn, så vi må prøve at finde på noget, som lyder bedre og mere mundret. Forslag modtages med glæde!! Jeg håber at samarbejdet bliver meget mere end et navn, for jeg tror, at de fem små sogne kan få meget glæde af hinanden og kan berige hinanden. På mange måder ligner vi jo hinanden, f. eks. i størrelse og geografi. I alle fem sogne er der også gode skoler og børnehuse samt et stærkt og godt foreningsarbejde, som kirken er en del af.

Så vil nogen måske tænke: "Hvad skal det nu til for, vi har det jo godt, som det er"? Det er rigtigt, vi har det godt, som det er. Men som så meget andet forandres, må kirken også følge med tiden og spille sine kort rigtigt. Lone Kirkelund, der var præst i næsten 26 år i Lendum-Hørmested, er gået på pension, og i Ugilt har man forgæves

søgt en præst i halvandet år. På papiret bor der i Tolne-Mosbjerg for få mennesker til, at vi kan få lov at være os selv, og de økonomiske myndigheder i København har allerede pålagt biskopperne at flytte præstestillinger fra Udkants-Danmark til København og Nordsjælland, for der er der jo stor befolkningstilvækst. Derfor giver det mening, at vi fem sogne indgår et samarbejde, så er vi nemlig store nok til at få en præst mere. Den nye præst skal bo i Lendum og have sit virke i alle fem sogne sammen med mig. Indtil videre gør vi nogenlunde, som vi plejer. Der bliver nogle få huller i gudstjenestelisten. Til gengæld er pastor Lisa Bremer, som er en af stiftets faste vikarer, nu konstitueret sammen med mig til at dække de fem sogne, indtil en ny bliver ansat, forhåbentlig inden sommer. Er der ikke lige gudstjeneste i Tolne eller Mosbjerg, så er der helt sikkert i en af nabokirkerne. Vi skal gøre alt, hvad vi kan for at holde jer godt informeret.

Verden, sogne og mennesker forandres, men kirkerne står, hvor de altid har stået, som huse, hvor vi samles om alt det vigtigste i livet. Der skal vi også i fremtiden kunne mødes og samles i glæde og sorg, for der er de bedste rammer for bøn, for eftertanke og refleksion i en forjaget krævende verden.

Af Lise Munk Petersen

